

Posudek oponenta na bakalářskou práci Moniky Hanzlíkové „Vliv znásilnění na život oběti“.

Téma předložené bakalářské práce je zajímavé, ale dost obtížné. Práce je strukturována obvyklým způsobem, je rozdělena na teoretický úvod a prezentaci vlastního výzkumu. Její celkový rozsah je adekvátní a odpovídá požadavkům. Teoretická část tvoří většinu, je rozdělena do pěti kapitol. Úvod je velmi stručným zdůvodněním volby tématu, další kapitoly jsou věnovány problematice znásilnění. Pohled do historie chápání tohoto jevu je užitečný, ale bohužel jen částečný, autorka neuvádí sociohistorický pohled na znásilnění, který převažoval v pozdějších obdobích, přestože nelze pochybovat o tom, že se postoje společnosti nějak rozvíjely. Právní předpisy a kriminalistický přístup k tomuto trestnému činu jsou až příliš podrobně prezentovány, nejdůležitější částí této kapitoly je informace o důsledcích způsobu vyšetřování tohoto činu pro oběť. Následující kapitola je věnovaná pachatelům, které autorka rozděluje podle vztahu k oběti a podle předpokládané motivace, bylo by vhodné dodat i podle způsobu provedení tohoto násilného činu, neboť i v něm se projeví postoj pachatele.

Na str. 21 by bylo vhodné odělit příslušnou část textu jako subkapitulu 4.1.2 Pachatelé jsou známí, ale nejde o partnery ani příbuzné.

Str. 22 – Pachatel degraduje oběť i svým nepřijatelným zdůrazněním moci, kterou nad ní v dané chvíli má, nemusí to být jen v souvislosti se zuřivostí.

Subkapitola 4.3 Léčba pachatelů příliš nesouvisí se základním tématem, autorka by se měla věnovat spíše oběti. Empatie a soucit s obětí, resp. jejich chybění, by patřilo spíše do subkapitoly 4.2.

Poslední kapitola teoretické části je věnována obětem znásilnění, způsobům obrany, jaké používají, reakcím na znásilnění, dlouhodobým následkům i možnostem pomoci. Text věnovaný dlouhodobým následkům je dobře zpracován.

Prezentaci vlastního výzkumu, resp. vzhledem k nedostatečnému vzorku spíše výzkumné sondě, je věnováno jen 12 stránek. Cíl práce byl vymezen dobře, stanovené otázky jsou reálné a odpovídají tématu, avšak 2 rozhovory je i pro bakalářskou práci málo. Použitá metoda semistrukturovaného rozhovoru a způsob jeho hodnocení jsou dobré. Autorka zpracovala získané výsledky dobře, pro lepší přehlednost by bylo vhodné text více členit, ale to je spíše formální nedostatek. Závěr je pouze stručným shrnutím práce, neobsahuje doporučení, jak obětem pomoci, což by mělo ze získaných výsledků vyplývat.

Formální úprava práce má určité nedostatky, např. na str. 12, 21 a 40 mezera mezi odstavci, jsou zde četné překlepy, stránka 45 je volná atd.

Předložená bakalářská práce má mnohé nedostatky, ale vzhledem k dobře zpracovanému minivýzkumu ji doporučuji k obhajobě, navržená klasifikace: dobře.

V Praze dne 27. 8. 2008

Prof. PhDr. RNDr. M. Vágnerová, CSc.